

October 12, 1966

**Note of Conversation between Foreign Minister of
the Socialist Republic of Romani Corneliu Manescu
and Foreign Secretary of Great Britain George
Brown**

Citation:

"Note of Conversation between Foreign Minister of the Socialist Republic of Romani Corneliu Manescu and Foreign Secretary of Great Britain George Brown", October 12, 1966, Wilson Center Digital Archive, ANR, Fond CC al PCR, Secția Relații Externe, dosar 176/1966, October 10, 1966: file 1-7. Translated by Larry L. Watts.
<https://digitalarchive.umd.edu/document/122588>

Summary:

Following a Romanian delegation to the 21st Session of the UN General Assembly, the Romanian Foreign Minister summarizes discussions between the Romanian delegation and George Brown, Foreign Secretary of Great Britain.

Original Language:

Romanian

Contents:

Original Scan
Translation - English

NOTA DE CONVORBIRE

La 10 octombrie 1966, Corneliu Mănescu, ministru al afacerilor externe al Republicii Socialiste România, a avut o întrevedere cu George Brown, ministrul afacerilor externe al Marii Britanii. La convorbire au participat Mircea Malița, adjunct al ministrului afacerilor externe, iar din partea Angliei - lordul Caradon, ministru de stat pentru afacerile externe, prezentantul permanent al Angliei la ONU, și D.A.Greenhill, asistent al subsecretarului de stat pentru afacerile externe. A fost prezent S.Celac, secretar III în MAE.

Intrevederea a avut loc la sediul ONU și a durat o oră.

G.Brown a declarat că este bucuros să-l întâlnească pe ministrul afacerilor externe al unei țări despre care a auzit multe lucruri bune din partea colegilor săi, atât în Anglia cât și în străinătate. În special în discuțiile avute "prietenii noștri comuni austrieci", aceștia au ținut să-i atragă atenția asupra evoluției extrem de interesante care are loc în România. G.Brown a afirmat interesul Angliei privind dezvoltarea relațiilor cu țările Europei răsăritene, adăugând că, după o perioadă necesară de acomodare și pătrundere în

problemelor, intenționează să acționeze personal în această direcție.

C.Mănescu a arătat că în ultimul an au avut loc acțiuni importante în domeniul relațiilor bilaterale româno-engleze: vizita în Anglia a prim-vicepreședintelui Consiliului de Miniștri, Alexandru Bîrlădeanu, întâlnirea la New York în timpul celei de a XX-a sesiuni a ONU dintre ministrul de externe român și fostul ministru de externe britanic, M.Stewart, vizite reciproce făcute de membri ai celor două parlamente și guvernului, schimburile de delegații de specialiști. Cu toate acestea, ansamblul relațiilor bilaterale nu se ridică încă la nivelul posibilităților existente. O acțiune importantă care urma să marcheze un nou pas în evoluția ascendentă a relațiilor româno-engleze urma să fie vizita în România a fostului ministru de externe englez, M.Stewart. Partea română cunoaște și respectă motivele pentru care ministrul G.Brown n-a preluat agenda președintelui său, amînînd în consecință și vizita în România. Guvernul român continuă să considere că vizita ministrului de externe englez în România ar fi o acțiune utilă.

G.Brown a spus că, pentru moment, simte nevoia să concentreze asupra cunoașterii în profunzime a sarcinilor ce revin în noua sa funcțiune și, fiind încredințat că politica externă trebuie elaborată și condusă din țară, nu intenționează să întreprindă călătorii în străinătate în viitorul imediat. Ministrul englez a dat asigurări că, în momentul în care se va simți în măsură să viziteze unele țări străine, România va avea prioritate specială.

Ministrul G.Brown a arătat că, datorită formațiilor sale economice, el acordă o atenție deosebită schimburilor comerciale între state, considerîndu-le drept unul dintre instrumentele de apropiere și înțelegere între state, și s-a interesat de modul în care se desfășoară schimburile economice anglo-române.

C.Mănescu a arătat că volumul schimburilor comerciale atinge deja valori substanțiale, însă este încă departe de a

lor împuterniciți cu ducerea negocierilor, urmînd ca cei
miniștri de externe să urmărească personal această problemă
înțelegerea ca aceasta trebuie să fie "ultima rundă" de negocieri
care se va încheia cu semnarea acordului de lichidare a
ciosului.

C.Mănescu a spus că va informa guvernul român
sugestiei ministrului britanic și a formulat părerea personală
că această sugestie va fi examinată cu atenție, urmînd să se
dea un răspuns în timp util.

Lordul Caradon a prezentat în continuare, la
ția lui G.Brown, principalele obiective ale inițiativei engleze
privind reglementarea conflictelor pe cale pașnică și în
rea unui mecanism permanent de mediere și reconciliere al
Reprezentantul englez a ținut să precizeze că Marea Britanie
ridicat această problemă în fața ONU, fără nici un gînd de
fiind animată doar de dorința sinceră de a oferi comunității
ternaționale un instrument de aplanare a divergențelor, în
ca ele să se transforme în conflicte armate. Menționînd
inițiativa engleză, care este înscrisă ca punct pe ordinea
a Adunării generale, va fi discutată în cadrul Comisiei
că specială, lordul Caradon a adresat ministrului român
tea de a dispune reexaminarea acestei probleme în speranța
aceasta va duce la adoptarea unei atitudini favorabile. În
punctul englez este sprijinit în prezent de numeroase țări
America latină, Asia și Africa.

C.Mănescu a spus că delegația română va examina
atenție propunerile engleze. Cu titlu personal, C.Mănescu
cat că inițiativa engleză pare a fi în urma evenimentelor
Intr-adevăr, poate să apară ciudat că se propun modalități
preîntîmpinare a conflictelor într-o perioadă în care războiul
face zilnic ravagii și mii de victime în Vietnam.

G.Brown a spus că guvernul englez este profund
pat de evoluția situației din Vietnam care poate pune în

- 5 -

la un moment dat pacea întregii omeniri. Intre inițiativa engleză și problema vietnameză nu există poate o legătură evidentă, întrucât instituirea cu câțiva ani în urmă a mecanismului propus, cu vreo trei sau patru ani înainte de adevărată autoritate mondială, ar fi împiedicat, poate, lucrurile să evolueze atât de grav în Vietnam. În esență, dificultatea majoră în cazul conflictului vietnamez o constituie faptul că acolo s-a ajuns la un asemenea grad de angajare de forță și prestigiu, în care este greu de conceput o dare înapoi fără a pierde din forță sau prestigiu. Or, inițiativa engleză își propune tocmai să ofere un mecanism de reconciliere într-o fază în care nu s-a ajuns încă la o asemenea angajare și prin aceasta să prevină apariția unor noi Vietnamuri.

În ceea ce privește problema vietnameză propriu-zisă, G. Brown a anunțat că în discursul pe care îl va rosti în dimineața următoare în fața Adunării generale el va propune un program de reglementare pașnică a conflictului. Fără a avea pretenția că acest program constituie o soluție infailibilă, se poate spune cu toată convingerea că înlăturarea lui ar fi de natură să producă o soluționare echitabilă a problemei vietnameze.

Este esențial ca în faza actuală a conflictului să căutăm să distribuim între părțile în conflict blamul pentru situația în care s-a ajuns. Ceea ce se impune este ca, lăsînd la o parte orice invective și incriminări, să se exploreze căile practice de lichidare a acestui focar de război. Pentru aceasta este nevoie însă ca ambii beligeranți să dea dovadă de bunăcredință și de dorința de a conlucra în interesul restabilirii liniștii și păcii. Există indicii serioase că din partea SUA această dorință există. Nu se poate spune însă același lucru și despre vietnamezi.

G. Mănescu a arătat că are cunoștință în linii generale de programul englez privind reglementarea problemei vietnameze. Fără a intra în detaliile de conținut ale programului, se poate pune întrebarea, ce intenționează să întreprindă în continuare partea engleză, avînd în vedere că una din părți, și anume

- 7 -

tatea unei reglementări juste și echitabile, singurul sfat
adevărat prietenesc care poate fi dat vietnamezilor este să
continue lupta, asigurându-i în același timp de sprijinul pe-
tenilor.

La încheierea convorbirii, G. Brown și-a exprimat
dorința de a continua discuția începută cu acest prilej în
dintre zilele următoare.

12 octombrie 1966
10 ex.

C. H. Brown

Note of Conversation

October 10, 1966

On October 10, 1966, Corneliu Manescu, the foreign minister of the Socialist Republic of Romania, had an interview with George Brown, the foreign secretary of Great Britain. Mircea Malita, deputy foreign minister, also participated in the conversations while, on the other side - Lord Caradon, the minister of state for foreign relations and permanent representative of England to the UN, and D. A. Greenhill, the assistant undersecretary of state for foreign affairs. Third secretary of the M.F.A., S. Celac, was also present.

The interview took place at the UN and lasted one hour.

G Brown declared that he is happy to meet the foreign minister of a country about which he has heard many good things from his colleagues, both in England and abroad. In particular, in discussions "with our common friends the Austrians," who drew his attention to the extremely interesting evolution that has taken place in Romania. G. Brown affirmed the interest of England in the development of relations with the countries of Eastern Europe, adding that, after a necessary period of accommodation and penetration into the issues, he intends to act in this direction personally.

[...]

Lord Caradon presented, at the direction of G. Brown, the principal objectives of the initiative regarding the peaceful resolution of conflicts and the creation of a permanent UN mechanism of mediation and reconciliation. The English representative explained that Great Britain raised this issue before the UN, without pursuing any hidden agenda and animated only by the sincere desire to offer the international community an instrument for ameliorating divergences before they could be transformed into armed conflict. Mentioning that the English initiative, which is inscribed as a point on the agenda of the General Assembly, will be discussed in the commission, Lord Caradon addressed the Romanian minister with the request to re-examine this issue in hopes that it will lead his country to adopt a more favorable attitude. The English point of view is currently supported by a number of Latin American, Asian and African countries.

C Manescu said that the Romanian delegation will examine the English proposals attentively. On a personal note, C. Manescu stated that the English proposal seems to be somewhat after the event. Truly, it might appear strange to propose modalities for preventing conflicts during a period in which war is making daily ravages and thousands of victims in Vietnam.

G. Brown said that the English government is profoundly preoccupied with the evolution of the situation in Vietnam, which could imperil at a certain moment the peace of all of humanity. Between the English initiative and the Vietnamese problem there may not be an evident connection, however, the institution of the proposed mechanism several years earlier, with genuine global authority, would have impeded, perhaps, the evolution of things in such a serious manner in Vietnam. In essence, the major difficulty in the case of the Vietnamese conflict is constituted by the fact that things have reached such a degree of engagement of force and prestige that it is difficult to conceive of any drawing back without losing force and prestige. But the English initiative proposes exactly to offer a mechanism of reconciliation in a phase that has not yet reached such an engagement and through this to prevent the appearances of new Vietnams.

Regarding the Vietnamese problem properly speaking, G. Brown announced that in his speech for the following morning before the General Assembly he will propose a program for the peaceful resolution of the conflict. Without having the pretention that this program constitutes an infallible solution, one could say with all conviction that its achievement would have been of a nature to produce an equitable solution of the Vietnamese problem.

It is essential that in the current phase of the conflict to seek to distribute between

the parties to the conflict the blame for the situation. What is required is that, leaving aside any invective and recriminations, practical ways should be explored for the liquidation of this focal point of war. For this, however, it is necessary that both belligerents should give proof of good faith and of a desire to work together in the interest of reestablishing peace and quiet. There are serious indications that this desire exists on the part of the Americans. One cannot say, however, that same thing about the Vietnamese.

C Manescu explained that he has a general knowledge of the English program for the regulation of the Vietnamese problem. Without entering into details of the content of the program, one could pose the question as to what the English side intends to undertake, having in view that one of the sides, namely Vietnam, has already pronounced itself regarding this program.

G. Brown observed that it would be normal for the friends of each of the belligerent parties to seek to advise them to adopt a more conciliatory attitude, because the maintenance of rigid positions can in no way facilitate rapprochement and final understanding.

Referring to the interview recently held with Secretary of State Dean Rusk, C Manescu explained that, without being able to call themselves good friends of the Americans, the Romanians have advised them to cease the bombing of North Vietnam. Without the unconditional cessation of the bombing, as an initial measure, it is inconceivable that the day is approaching when a resolution will be possible.

G. Brown said that at present it is not the Americans that have need of the advice of their friends. At present the ones holding to a rigid position are the Vietnamese. G. Brown related that in a recent discussion with A. Gromyko he again raised the proposal that Great Britain and the USSR, in their roles as co-presidents of the Geneva Conference with regard to Indochina, should convoke without delay a new conference. However, the Soviet minister, referring to the North Vietnamese position, completely rejected the proposal. It seems that it would be well for the friends of the Vietnamese to advise them to soften their position in order to permit the realization of a negotiated resolution.

C Manescu explained that the Romanian side is in permanent contact with Vietnam and knows well the firm decision of the Vietnamese people to fight until the end for the defense of their fatherland's independence. Romania, as well as all of the other socialist countries, accords and will accord assistance and support to Vietnam in every increasing measure.

In circumstances in which the U.S. bombing and aggression against Vietnam continues, and at the same time unrealistic plans are advanced that do not promise the possibility of a just and equitable relationship, the only truly friendly advice that it could give to the Vietnamese is to continue the struggle, assuring them at the same time of the support of their friends.

At the conclusion of the conversation, G. Brown expressed the desire to continue the discussion begun on this occasion on one of the following days.

C. Manescu (signature)

October 12, 1966

10 ex.